IVANA ŽÁKOVÁ

SKUTEČNÉ ZLOČINY NA OSTRAVSKU

SKUTEČNÉ ZLOČINY

CPRESS

Skutečné zločiny na Ostravsku

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

CPRESS

Ivana Žáková

Skutečné zločiny na Ostravsku – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

IVANA ŽÁKOVÁ

SKUTEČNÉ ZLOČINY NA OSTRAVSKU

CPRESS

Text © Ivana Žáková, 2023
Cover © WESTOCK PRODUCTIONS / Shutterstock.com,
© stockfoto / Shutterstock.com
Ilustrace © Miloš Kardoš
Fotografie © Vilém Žák

ISBN tištěné verze 978-80-264-4580-7
ISBN e-knihy 978-80-264-4600-2 (1. zveřejnění, 2023) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-264-4601-9 (1. zveřejnění, 2023) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-264-4599-9 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

Věnováno mé mamince Emě, která mi tak moc chybí,
a k 80. narozeninám mému tátovi Vilémovi, který mne celý život
ve všem podporoval a je mi stále velkou oporou.
Věnováno také Amorkovi, mému čtyřnohému příteli, partnerovi
a anděli strážnému, který mne náhle opustil při psaní této knihy.

OBSAH

Úvod 8
Hon na vraha 10
Spal s mrtvolou 16
Krvavá msta kantora 26
Sexuální peklo 46
Nejkrutější trest 54
Poslední koupel 66
Bratrovražda 78
Doktor Hyde 86
Hannibal Lecter 100
Pohřbena zaživa 112
Zabila ze žárlivosti 124
Vražda podle detektivky 134
Smrt prostitutky 142
Štědrovečerní mord 154
Chlebový vrah 164
Vražda kvůli Haberovi 172
Zločin ve jménu Ježíše 178
Děsivý konec operního pěvce 186
Poprava mladých milenců 202
Krveprolití v nevěstinci 220
Masakr kvůli počítačovým hrám 232
Likvidace rodiny 244
Krvavé lázně 254
Střelec s kuší 264
O autorce 278

ÚVOD

Do světa zločinu mě nevědomky už v předškolním věku přivedl táta, který mi před spaním místo pohádek vyprávěl příběhy s detektivní zápletkou, o nichž tvrdil, že jsou skutečné. Hltala jsem je jedním dechem a mé představy nebraly konce. Pohádky jsem milovala, ale emočně vyprávěné a barvitě líčené krimi příběhy, jako to dovedl svým podmanivým hlasem jenom můj táta, mě prostě fascinovaly. Byl totiž novinář a jeho bohatá slovní zásoba a způsob vyprávění příběhům dodávaly ten správný spád.
Ještě jako školačka jsem si na novinových stáncích z kapesného kupovala krimi sešity psané skutečnými kriminalisty a nedočkavě čekala na další vydání. Mým nejmilejším dárkem se staly veškeré knihy ze světa zločinu. Mezi absolutní vítěze patřila kniha Dobrodružství kriminalistiky. Přinášela reálné případy a průkopnické metody, které určily vývoj kriminalistické vědy. Nejoblíbenějším televizním pořadem byl pro mě jedinečný seriál Třicet případů majora Zemana.
Přestože to nebylo přáním ani touhou mého otce (který se mimochodem stal šéfredaktorem), osud tomu chtěl, že jsem se vydala v jeho šlépějích žhavého reportéra a novinařina mně okamžitě přirostla k srdci. Přišla sametová revoluce a dlouhé roky po ní se mi i díky bulvárnímu tisku otevřely naprosto nové možnosti odhalování zločineckého podsvětí, kdy jsem mnohdy doslova nasazovala vlastní kůži. Dodávalo mi to zvláštní energii a neskonalé nadšení, když jsem zaplňovala dokonce titulní strany několika prestižních deníků.
Mými novými a mnohdy i dobrými známými se stali policisté, vyšetřovatelé, soudci, žalobci a obhájci v ostravsko-karvinském regionu. Ti mě zásobovali cennými informacemi, odtajňovali mi zločiny a nechávali mne nahlédnout pod pokličku světa zločinu, který se stal mou denní náplní. Vydávala jsem se po stopách zločinců, s obětmi či s pozůstalými jsem trávila veškerý svůj čas, nasávala jsem skutečné případy během soudních

procesů, ve vyšetřovacích spisech a v obžalobách, studovala jsem paragrafy a trestní zákoník, pátrala jsem i na vlastní pěst. Prostě a jednoduše: žila jsem život zločinců a jejich obětí, s nimiž jsem společně i trpěla. Vžívala se do jejich neštěstí a zoufalství a při setkání se zločinci nejhrubšího zrna jsem se snažila pochopit jejich myšlenky a pohnutky.
Fascinoval mě boj práva se zločinem, dívat se na celý případ očima obětí i zločinců. Emočně velmi silné příběhy, nasáté prožitky, skryté detaily zločinů jsem pak potřebovala ze sebe pustit ven. Příběhy jsem sepsala se všemi detaily a vyprávěla je naopak já mému tátovi, který je začal vydávat. Díky tomu vznikly Skutečné zločiny.

Kniha, kterou držíte v ruce, je věnována hrdelním zločinům na Ostravsku. Při psaní krimi příběhů jsem zjistila, že Jarek Nohavica přesně vystihnul podstatu regionu, když zpívá svoji oblíbenou větu „bo Ostrava je kraj razovity“. Ostravsko má totiž i své specifikum ve světě zločinu, obzvlášť v tom nejtěžším, jako je vražda. Osudy všech aktérů jsou neuvěřitelné a šokující a nad motivy vražd zůstává rozum stát. Začtěte se do reálných příběhů, které vyprávějí sami zločinci nebo jejich oběti. Věřím, že mi dáte zapravdu.

Ivana Žáková

HON NA VRAHA

VSTUP ZAKÁZÁN
VSTUP ZAKÁZÁN
VSTUP ZAKÁZÁN
VSTUP ZAKÁZÁN
VSTUP ZAKÁZÁN

HON NA VRAHA. TATO TŘI SLOVA MAJÍ ZARYTÉ V PAMĚTI OSTRAVŠTÍ TAXIKÁŘI. NEMILOSRDNOU RUKOU MORDÝŘE PŘIŠEL O ŽIVOT JEJICH DOBRÝ KAMARÁD A TÁTA DESETILETÉHO SYNA. PRO PENÍZE KVŮLI DROGÁM HO BRUTÁLNĚ UBODAL POLSKÝ HORNÍK, KTERÝ JE SÁM OTCEM TŘÍ DĚTÍ.

Ostří dvaceticentimetrové čepele na svém krku pocítil jako první taxikář Tomáš Hradil z pohraničního Bohumína. „Sedl si přímo za mě na zadní sedadlo a lámanou češtinou s polským přízvukem chtěl zavézt někam do erotického klubu. Během jízdy mi chytil hlavu a přiložil ke krku nůž se slovy, že mě zabije," vybavoval si kruté okamžiky jednatřicetiletý taxikář. Z obavy o svůj život dal lupiči všechny peníze, což bylo 5,5 tisíce korun. S nožem u těla musel násilníka ještě odvézt do Havířova. Ozbrojený lupič se stal postrachem místních taxikářů.
Taxikář z Ostravy Roman Kadlec se chystal do práce jako obvykle. Oblékl si černobílou bundu a u dveří se naposledy otočil. Dal polibek na dobrou noc své ženě Renátě a pusu synovi Lukášovi. Nikdo z nich netušil, že se rodina vidí naposledy.

S TAXÍKEM JEZDIL UŽ DLOUHÁ LÉTA PRO SDRUŽENÍ TAXIKÁŘŮ SPRINT. V SEVEROMORAVSKÉ METROPOLI BYL ZNÁMÝ JAKO NAPROSTO NEKONFLIKTNÍ TAXIKÁŘ, DOKONCE PATŘIL MEZI TY NEJOBLÍBENĚJŠÍ. NEVYHLEDÁVAL SPORY, A PŘESTOŽE BYL CHLAP JAKO HORA, OD KONFLIKTŮ RADĚJI UTÍKAL CO NEJDÁLE.

Se svojí stříbrnou oktávkou čekal Roman Kadlec osudný aprílový večer před vlakovým nádražím v Ostravě–Svinově. Vždycky preferoval, aby zákazník seděl vedle něj.
„Konečně pořádný zákazník. Mám rito až k Havířovu!" houknul spokojeně z okýnka na kolegu taxikáře, když se rozjížděl.
Snad i proto tehdy Kadlec od své zásady upustil a dovolil, aby si polsky mluvící zákazník sednul za něj. Cizinec schovával v rukávu bundy velký

kuchyňský nůž. Sedl si za taxikáře, ale netušil, že ho snímá bezpečnostní kamera.
Taxikář zapnul dvacet minut po půlnoci taxametr a jel přes třicet kilometrů do Prostřední Suché na ulici kpt. Jasioka. Před domem číslo popisné čtrnáct zastavil.

VRAH TAXIKÁŘI NEDAL ŠANCI. PRUDCE VYTÁHL Z RUKÁVU NŮŽ A NELÍTOSTNĚ DO ŘIDIČE BODAL. STATNÝ KADLEC MARNĚ BOJOVAL O ŽIVOT. MĚL SILNĚ POŘEZANÉ RUCE, DOKONCE MĚL ZCELA AMPUTOVANÝ MALÍČEK. VRAH MU ZASADIL NĚKOLIK HLUBOKÝCH RAN DO KRKU, ZE KTERÝCH SE VALILY PROUDY KRVE. HLUBOKÁ SMRTELNÁ RÁNA MU PROŤALA V HRUDNÍKU HORNÍ DUTOU ŽÍLU.

Vrah Bogumil Kujawski.

Zkrvavený taxikář však ještě stačil zavolat kolegovi. Mluvil nesrozumitelně, plakal, nebylo mu skoro vůbec rozumět. Pomalu, ale jistě kolaboval. Taxikář Radomír přesto pochopil, že kamaráda někdo pobodal. Okamžitě zavolal dalším taxikářům a společně se vydali na místo činu. V tu chvíli už sanitka odvážela pobodaného Romana Kadlece do nemocnice, rovnou na operační sál. Zakrátko však vydechl naposledy.

Polský havíř Bogumil Kujawski nestačil z peněženky taxikáře nic vzít. Utekl do hotelového domu Impuls, kde okamžitě vypral zkrvavené oblečení, sbalil si věci a zmizel do rodného Polska.

VRAHA ODHALILA KAMERA

V tu chvíli nastal hon na vraha. Pásla po něm mordparta i taxikáři. Podobu zločince odhalila bezpečnostní kamera a jeho totožnost potvrdili i další lidé.

Zavražděný taxikář.

Na pohřeb Romana Kadlece se mezitím sjely desítky taxikářů z celého Ostravska. Památku mu uctili vzpomínkovou jízdou. „Byl to skvělý kamarád. Strašně hodný kluk. Mouše by neublížil. Vždycky nás ostatní nabádal, že pokud nás někdo přepadne, ať raději odevzdáme v klidu tržbu i auto. Nesnášel násilí a spory…“ vzpomínal se staženým hrdlem taxikář Radim.
Na polského vraha byl vydán evropský zatykač. Osudným se mu stalo, že potřeboval peníze a po měsíci se vrátil z Polska zpět na šachtu v Karviné

pro výplatu. Přesně na to kriminalisté čekali a na rukou Bogumila Kujawského konečně cvakla želízka.

VRAH SE POKOUŠEL VYHNOUT TRESTU NOČNÍM ÚTĚKEM Z OSTRAVSKÉ VĚZNICE. ŘEZACÍMI DRÁTKY NA ŽELEZO PŘEŘEZAL S DALŠÍM KUMPÁNEM MŘÍŽ, KOVOU TYČ I OCHRANNÉ PLETIVO. STAČILO SKOČIT NA STŘECHU A ZMIZET. TO SE MU VŠAK NEPODAŘILO JEN DÍKY VELKÉ NÁHODĚ.

Uřezaná tyč spadla ven na zem a hluk upozornil strážce. Dodnes se neví, od koho vrah řezací drát dostal. Jisté je jedno – do věznice jej někdo propašoval i přes detektor kovů.

JEDNA LEŽ ZA DRUHOU

Polopravdy. Těmi se pak snažil polský havíř rafinovaně přesvědčit kriminalisty i soudce, aby se vyhnul trestu. Usvědčily ho však pachové i daktyloskopické stopy v autě a na peněžence taxikáře. Jedním z důkazů byl i vlas v čepici, kterou v oktávce ztratil.
Jen v jednom Bogumil Kujawski výpověď neměnil – potřeboval peníze na drogy.
„V jednom nočním baru mi dávali pervitin a pak mě drogoví překupníci vydírali, že musím zaplatit. Vrazili mi do ruky nůž a poradili mi, ať přepadnu taxikáře a vezmu mu tržbu," přiznal se k přepadení prvního taxikáře z Bohumína.
„Měli stále málo. Poradili mi, ať si vyberu nějakého taxikáře z Ostravy, ti že mají více peněz. Ale nezabil jsem ho," lhal i přes jasné důkazy obžalovaný Polák.
Zklamaná a rozhořčená odcházela od Krajského soudu v Ostravě jak rodina zavražděného, tak i státní zástupce JUDr. Jaroslav Kandráč. Společně žádali pro vraha výjimečný trest v délce dvaceti let. Soud však poslal Kujawského do chládku na 15 let. „Je to vysoce společensky nebezpečná

osoba, jež se dopouští opakovaně závažných zločinů a postupně svoji agresi zvyšuje. Za násilí byl už potrestán v Polsku," argumentoval žalobce Kandráč.
„Nikdy by mě nenapadlo, že budu ve třiatřiceti letech vdova. Z krásného vztahu jsem spadla do naprosté prázdnoty. Žili jsme spolu úžasných dvanáct let. A náš syn přišel o nejlepšího tátu pod sluncem," pověděla novinářům po vynesení trestu se smutkem ve tváři manželka Renáta.

„NEJHORŠÍ BYLO VYSVĚTLIT DÍTĚTI, ŽE MU ZABILI TÁTU, KDYŽ SE S TÍM NEDOKÁŽE VYPOŘÁDAT ANI DOSPĚLÝ. SYN HO ZBOŽŇOVAL, MANŽEL MU VĚNOVAL VEŠKERÝ ČAS," ZOUFALA SI MLADÁ VDOVA.

„Byl to můj jediný a moc hodný syn. Skvělý otec rodiny a kamarád. Syna už mi nikdo nevrátí, ani výjimečný trest, ale patnáct let za život je uboze málo," vzlykala i matka ubodaného taxikáře Jana Kadlecová.
„Nemohu spát. Žiju v neustálém strachu. Mám obavy z toho, že se vrah pokusí z vězení znovu utéct," sdílela dále své pocity vystrašená manželka Renáta. Společně se synem se po manželově vraždě zhroutila a skončila na dlouhé roky v péči lékařů.
„Chci mít hlavně v duši klid, že vrah už neublíží nikomu tak, jako ublížil nám," plakala na chodbě justiční budovy mladá vdova. Nový smysl života jí v tu chvíli dávala nejbližší rodina, syn a její práce zdravotní sestry.

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

SPAL S MRTVOLOU

ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN

SYN ZÁVISLÝ NA PERVITINU ROZMLÁTIL DESETIKILOVOU ČINKOU HLAVU SVÉ KAMARÁDCE A MILENCE. MRTVOLU UKRYL DO VÁLENDY, NA KTERÉ NĚKOLIK DNŮ SPAL, A CO HŮŘ, NA KTERÉ SE DOKONCE DÍVAL S TÁTOU NA TELEVIZI.

Byl to nesnesitelný puch. Vycházel ze synova pokoje a linul se celým barákem. Matka se marně snažila větrat. Byla zvyklá, že kluk je bordelář a občas nechá jídlo v pokoji i několik dnů. Zapomene, že ho nesnědl, a zbytky od večeře pak zůstanou v jeho pokoji na talíři, dokud je ona neodnese. Kolikrát přišel z flámu pozdě v noci a už zapomněl, že někde pod postelí leží kus žvance, který nesnědl.
Tentokrát však hledala marně. Převrátila synův pokoj vzhůru nohama, ale nikde žádné zbytky jídla neobjevila.
„To přece není možné, takový smrad. Zkusím mu tu pořádně vyvětrat," řekla nahlas a otevřela okno. „Cítila jsem to už včera, když jste se tady s Markem dívali na fotbal v televizi," otočila se k muži.
„Já nic necítím. Mám rýmu," odpověděl muž své ženě, která zrovna vařila jahody. K tomu po chvíli podotknul: „Cítím všude jen jahody."
Pak pomalu vstal a šel se znovu dívat na televizi zpět do synova pokoje. V klidu se rozvalil na válendě a udělal si pohodlí.
V devět večer přišla do synova pokoje i matka. „Otevřu znovu okno. Tady se opravdu nedá dýchat. Marek určitě někde nechal zbytky jídla, které se tu kazí," řekla nazlobeně a začala prohledávat zásuvky a skříně.
Venku zrovna pršelo.
„Zavřu už to okno," pronesl muž a vstal z válendy. Když okno přivíral, ucítil i on ten zvláštní pach. „Tady ale opravdu něco smrdí, jako by tady něco hnilo," dal nakonec zapravdu své ženě.
„Už jsem všechno prohledala. Kromě válendy, protože na ní pořád sedíš," odpověděla podrážděně žena a odešla do kuchyně.

ABY MĚL OD NÍ KLID, NADZVEDNUL MARKOVU POSTEL. VYVALIL SE STRAŠNÝ ZÁPACH, KTERÝ HO ŠTÍPAL DO OČÍ I NOSU.

„Ježíšmárijá, mámo, pojď hned sem!“ křičel na ni z pokoje. „Má tady něco velkého zabaleného v modré dece. Ten smrad je příšerný. To je snad mrtvola! Z té deky čouhají nohy v ponožkách!“ zajíkal se.
„To jsou hloupé fóry. Na to ti tak zrovna skočím,“ přiběhla žena do pokoje. Nadzvedla deku a málem omdlela.

MRTVÁ V POSTELI

„Ten chlap je v šoku,“ prohodil detektiv Káně z mordparty. „Musíme nechat ty rodiče vydechnout. Mít doma tolik dnů mrtvolu, to by s mojí ženou taky seklo.“
„Máš pravdu, nebudou teď schopni vypovídat. Tohle je fakt silné kafe.“ dal zapravdu kolegovi kapitán Prouza.
Káně však zhroucené rodiče a staršího bratra přece jen vyslechnout musel. Dokázal se vcítit do hrůzy, kterou prožili, a snažil se je zdržet na stanici co nejkratší dobu. Jenže… Utrápená máma s tátou toho měli na srdci více, než sám předpokládal.
Ona byla sociální pracovnice, on vysloužilý havíř. Byli to takové ti lidé, kteří by ani mouše neublížili. O své dva syny se vždycky s láskou starali. Dali by jim první, poslední. Starosti jim začal dělat mladší Marek, už když měl dvanáct let.
„Chytnul se nějaké starší party. Vůbec jsme netušili, že mu dali zkusit drogy. Byl přece ještě dítě,“ plakala zničená matka.
„Později se nám přiznal, že kouřil marihuanu, pak vyzkoušel i pervitin. Šli jsme s ním do K–centra pro drogově závislé. Slíbil nám, že se bude léčit. Nabídli mu odvykací pobyt, ale nakonec tam nenastoupil,“ povzdechnul si smutně otec.
„Pořád nám tvrdil, že je v pohodě a na drogách není závislý, ať si zbytečně neděláme hlavu. Sehnal si i práci. Zdálo se nám, že už drogy opravdu nebere,“ líčili detektivu Káňovi rodiče. „Ale pak do toho svinstva spadnul znovu. O průběhu terapie v centru pro drogově závislé jsme už neměli žádné zprávy, protože už mu bylo osmnáct let,“ posteskli si oba.

RODIČE BY PRO MARKA UDĚLALI COKOLIV, ABY SE ZE ZAJETÍ DROG VYMANIL. DOKONCE SE VZDALI BYDLENÍ V CENTRU KARVINÉ, KDE SE DOSTAL DO ŠPATNÉ PARTY A DROGY SHÁNĚL. PRÁVĚ KVŮLI NĚMU SE PŘESTĚHOVALI DO MALÉ VESNICE, DO ZÁVADY. CHTĚLI, ABY BYL CO NEJDÁL OD TĚCH HROZNÝCH KAMARÁDŮ, KTEŘÍ HO POMALU TÁHLI KE DNU.

„Přispíval nám na domácnost. Aby mu nezůstaly peníze na drogy, domluvili jsme se, že nám bude dávat výplatu," pokračovali dál rodiče o jejich rodinném soužití.
„Žil samotářsky. Většinou když přišel z práce, zamknul se ve svém pokoji. Ven z domu ani moc nechodil, ani o víkendech. Občas vyšel si zakouřit, ale moc toho nenamluvil. Pracoval v třísměnném provozu, někdy si přivydělával i o sobotách," přiblížili manželé Pliskovi kapitánovi synovy zvyky.
„V pátek 13. června, loňského roku, jsme za ním jeli až do Ostravy, on tam pracoval jako svářeč ve Vítkovicích. Ten den byla výplata. Nechtěli jsme, aby ji hned utratil, což se už někdy v minulosti stalo," vysvětlil otec kapitánovi. „Ale Marek už v práci nebyl, skončil o něco dříve. Počítali jsme s tím, že peníze už jsou v háji, ale doma nás čekalo milé překvapení. Na stole leželo přes dvanáct tisíc."
Paní Plisková si utřela slzy a pokračovala: „Marek ale doma nebyl. Byl tam jen starší syn s dívkou, se kterou chodil už čtyři roky. Marek si domů slečny vodit nesměl, protože měl jen krátkodobé známosti."
Detektiv ji ale přerušil. „Ale v noci si dívku přece jen přivedl. To jste nevěděli?"
„Vůbec jsme netušili, že v našem domě nějaká dívka byla. Ani že ji…," odmlčela se otřesená matka.
„Že ji váš syn zabil a z domu tak nikdy neodešla," doplnil ji policista.
„Ráno měl dveře do pokoje zamčené, takže jsem byl v klidu, že je doma. Celá sobota probíhala normálně. Někdy kolem poledne vyšel Marek ven z pokoje a šel si zakouřit. Dveře nechal pootevřené. S ženou jsme ale dovnitř nešli. Choval se jako obvykle, ničeho zvláštního jsme si nevšimli," reagoval na poznámku otec a požádal o sklenici vody.

„Také v neděli jsme byli všichni doma. Z Markova pokoje se ozvaly tři nebo čtyři duté rány. Nevěnovali jsme tomu žádnou větší pozornost. Mysleli jsme si, že si třeba jen předělává nábytek. Navíc tam pořád hrála hudba. Večer jsme se s Markem společně dívali v jeho pokoji na fotbal. Všechno mi připadalo normální. I syn se tak choval. Stejně tak v pondělí. Jsem už v důchodu, byl jsem celý den doma. Marek šel až na noční. Když odešel, šel jsem se znovu dívat k němu na televizi a pak…“ Starý Pliska už dál hovořit nedokázal.
„Poznáváte ji?“ zvednul detektiv ze země více než desetikilovou činku.
„Ano. Je podomácku vyrobená, Marek ji má už dlouho. Posiloval s ní v pokoji,“ řekl Pliska.
„Tak právě tou ubil tu bezbrannou dívku. Surově a chladnokrevně, když k němu byla otočena zády,“ řekl detektiv Káně a ukončil výslech.

V ZAJETÍ DROG

Žanetě se pracovat nechtělo. Chtěla si ve svých čtyřiadvaceti letech naplno užívat života. Cigarety, drogy a divoké mejdany. Vystřídala několik zaměstnání a rodičům dělala jen samé starosti. Běžně se stávalo, že o ní nevěděli i několik dnů.
Stýkala se s podivnou partou. Vídala se především s lidmi, kteří propadli drogám. Ona sama si píchala pervitin do žil na rukou už pravidelně, byla na něm závislá. Rodiče si vpichů všimli a s dcerou vedli nekonečné rozhovory na téma drogy. Žaneta ale pořád jen slibovala, že pervitin už brát nebude, bohužel zůstalo jen u slibů.
O víkendech často nepřišla domů ani na noc. Vždycky ale poslala rodičům SMS zprávu, že je v pořádku a čas, kdy přijde. Tak to trvalo celé dva roky.

V PÁTEK 13. VIDĚLI RODIČE SVOJI DCERU NAPOSLEDY. ODCHÁZELA Z DOMU KOLEM ČTVRTÉ ODPOLEDNE, PĚKNĚ NALÍČENÁ A UPRAVENÁ. NA SOBĚ MĚLA NOVÉ BOTASKY ZNAČKY ADIDAS, KTERÉ JÍ TÁTA KOUPIL DEN PŘEDTÍM K NAROZENINÁM.

V kabelce si nesla osm set korun od rodičů jako dárek. Rozloučila se s nimi se slovy, že jde slavit narozky do vinárny U vlka a přijde v sobotu nad ránem.
V tu noc táta skoro nespal. V osm ráno to už nevydržel a zavolal Žanetě na mobil. Ten byl ale nedostupný. Za hodinu volal s nepořízenou znovu. Pomyslel si, že asi u někoho přespala.
V neděli poslal dceři zprávu, že je nezodpovědná. Odpovědi se však nedočkal.
„Asi zase lítá v drogách," pronesl rozzlobeně.
Společně s ženou a s druhou dcerou sháněli Žanetu další dva dny po kamarádech, ale marně. Domluvili se, že pokud se neobjeví do úterý, nahlásí pohřešování dcery na policii.
Ve stejný večer bral Marek Pliska v práci výplatu. Téměř celou ji položil rodičům na stůl. Nechal si dva tisíce a odjel do Karviné koupit si pervitin. Dávku za dvanáct set si píchnul do žíly téměř celou.
Marek bral zpravidla půl gramu pervitinu. Cítil se po něm jakoby do všeho více zažraný. Přihlásil se několikrát na léčení, ale nikdy na něj nenastoupil. Věděl, že rodiče se kvůli němu trápí, ale drogy byly silnější než on. Když byl bez peněz, sháněl pervitin různě po Karviné alespoň o víkendu. Hodinu před půlnocí se poflakoval po městě. Potkal kamarádku Žanetu. Znali se už asi deset let, občas si spolu dali skleničku nebo vzali pervitin. Asi třikrát spolu skončili v posteli, ale jen kvůli sexu. Žanetě se Marek moc nelíbil.

DESETIKILOVÁ ČINKA

Společně kouřili marihuanu přes skleněnku. Marek pak Žanetě navrhnul, jestli by se s ním zase nevyspala. Přikývla, měla dobrou náladu a měla na to zrovna chuť. Vzali si taxík a odjeli do Závady. Nechali se vysadit u autobusové zastávky, ze které šli raději pěšky. Celý dům Pliskových už byl ponořen do tmy. Rodiče i brácha už spali.

„Půjdeme ke mně do pokoje. Buď ale potichu, ať se naši nevzbudí," otočil se Marek k Žanetě. Pak si vzpomněl, že si můžou večer ještě trochu vylepšit.
„Mám zbytek perníku," řekl Žanetě a šlehli si zbytek drogy společně. Otevřeli si k tomu šampaňské a přilepšili si další skleněnkou marihuany.

Vražedný nástroj – posilovací činka. *(Zdroj: Policie ČR.)*

Milovali se spolu celou noc. Několikrát a nejrůznějšími způsoby. V pokoji jim k tomu hrála hudba. Neměli tak obavy, že je někdo uslyší a v klidu se oddávali divokému sexu.
„Tak a teď mi namasíruj záda," otočil se Marek k Žanetě, když nad ránem skončili se sexuálními radovánkami.
„Spadl jsi z višně? Ty namasíruješ první mě!" přikázala Žaneta a otočila se v posteli na břicho.
Vzteky se mu zatmělo před očima…
Najednou Žaneta ležela na válendě, obličejem dolů. Na sobě měla jen džíny. Krvácela silně z hlavy, nehýbala se, ani nic neříkala. Marek držel v ruce posilovací činku, kterou měl obvykle položenou na zemi na koberci. Byla celá od krve.
Srovnával si myšlenky, jak a proč vlastně činku popadl a několikrát s ní velkou silou praštil dívku do hlavy.

ŽANETA BYLA NA MÍSTĚ MRTVÁ. DESETIKILOVÁ ČINKA JÍ ROZDRTILA LEBKU. MAREK JEJÍ TĚLO SVÁZAL A ZABALIL DO MODRÉ DEKY. MRTVOLU PAK UKRYL DO VÁLENDY, NA KTEROU SI LEHNUL A TVRDĚ USNUL.

„Pamatuji si jen, že jsem chodil po pokoji s činkou v ruce. Žaneta zůstala ležet na posteli, nevydala ze sebe ani hlásku a strašně krvácela. Nedokážu si dodnes vysvětlit, jak a proč jsem to udělal," vypovídal chladně o celé hrůze před soudem Marek Pliska.

Marek Pliska kráčí do soudní síně.

„Nikdy bych nikomu neublížil, zvlášť ne Žanetě. Měl jsem ji moc rád a byli jsme léta dobří kamarádi. Byl jsem asi nepříčetný z těch drog," trval na svém mladý vrah.
Jenže podle znalců a lékařských expertíz nebyl pod takovým vlivem drog, aby nevěděl, co páchá.

Obhájce navrhoval trest pouze za opilství se sazbou od tří do osmi let. „Je plně trestně zodpovědný," zdůraznil při vyhlašování rozsudku předseda senátu. Mladého vraha poslal za mříže na třináct let.

NIKDY VŠAK NEBYL ZJIŠTĚN MOTIV VRAŽDY. ZNALCI SE DOMNÍVALI, ŽE MAREK PLISKA ZŘEJMĚ NEPŘIMĚŘENĚ A BRUTÁLNĚ ZAREAGOVAL NA DÍVČINO CHOVÁNÍ.

Čtyřiadvacetiletý vrah se ihned odvolal k Vrchnímu soudu v Olomouci. Odůvodňoval to tím, že se od počátku k činu doznal, spolupracoval při vyšetřování a činu lituje. Své jednání si prý dovede vysvětlit pouze tak, že ho negativně ovlivnilo působení drog.
Odvolala se i státní zástupkyně, která naopak žádala zvýšení trestu.
Vrchní soud obě odvolání zamítl a vrahovi potvrdil odnětí svobody na třináct let.

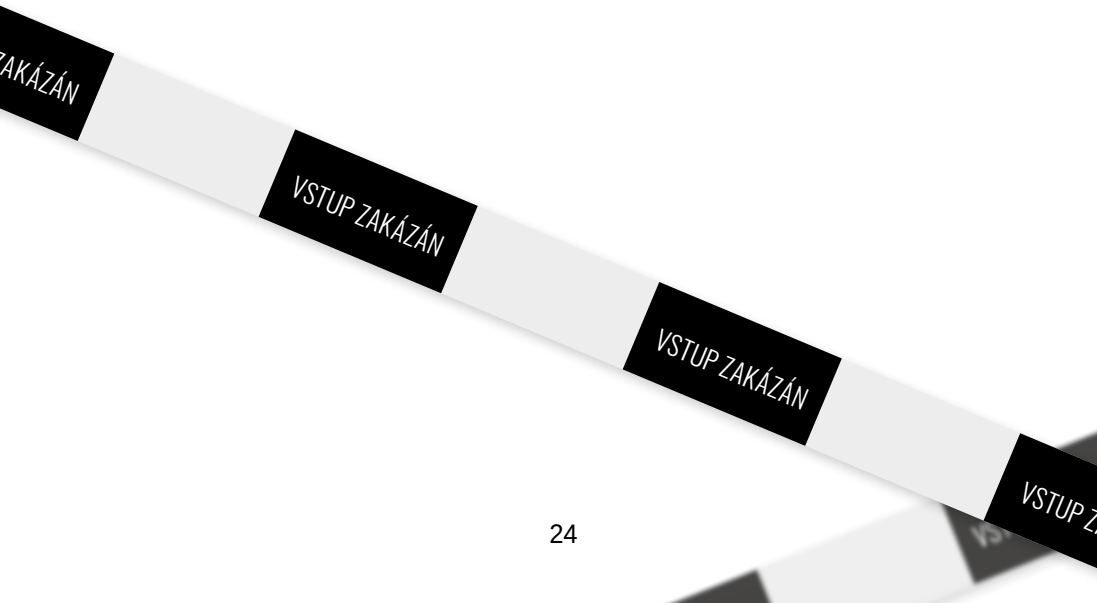

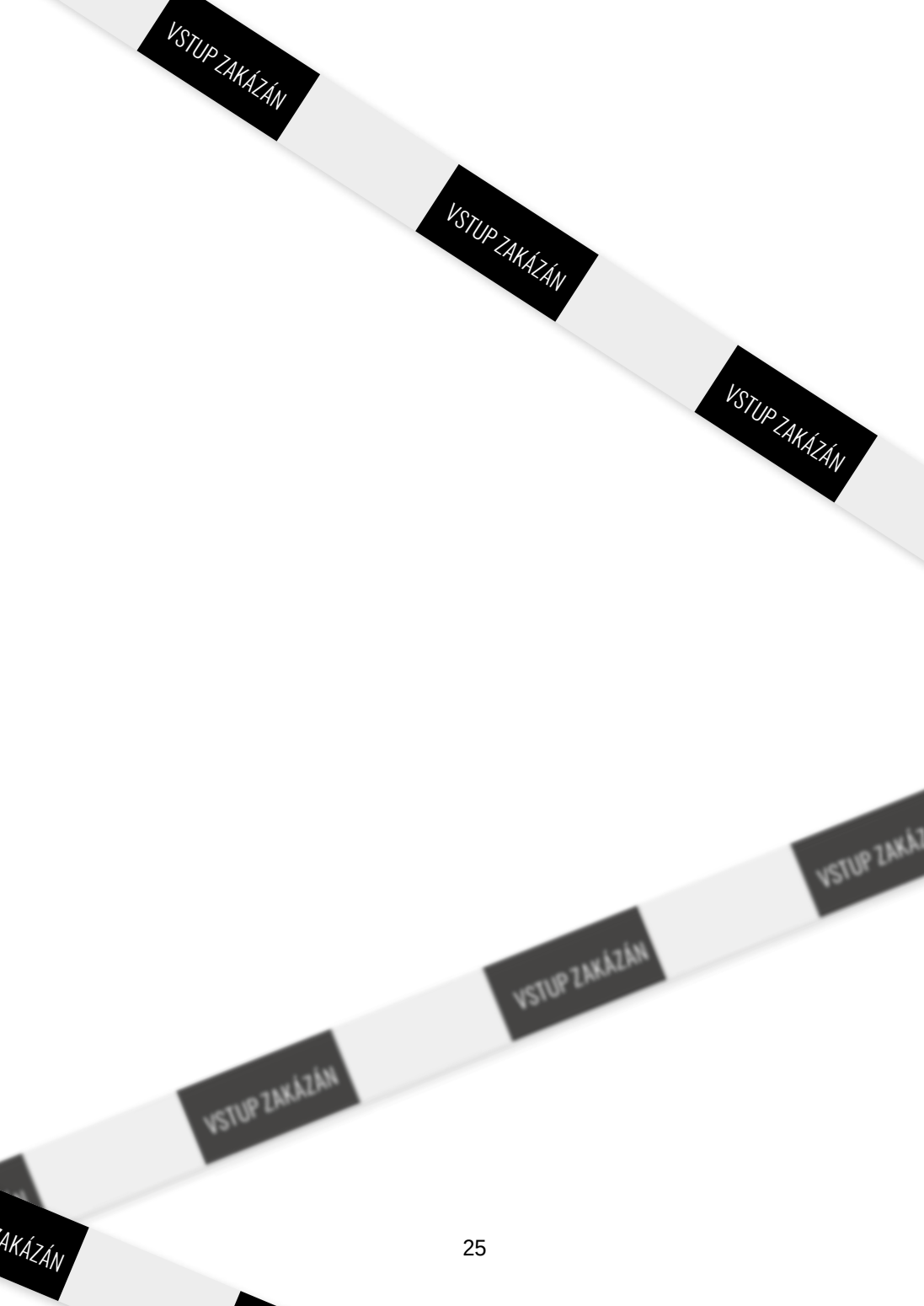
VSTUP ZAKÁZÁN
VSTUP ZAKÁZÁN
VSTUP ZAKÁZÁN
VSTUP ZAKÁZÁN
VSTUP ZAKÁZÁN
VSTUP ZAKÁZÁN

VSTUP ZAKÁZÁN
VSTUP ZAKÁZÁN
VSTUP ZAKÁZÁN
KRVAVÁ MSTA
KANTORA
VSTUP ZAKÁZÁN
VSTUP ZAKÁZÁN

MOTIVEM VRAŽEDNÉHO BĚSNĚNÍ ŽENATÉHO STŘEDOŠKOLSKÉHO UČITELE BYLA JEHO POMSTA ŠESTNÁCTILETÉ STUDENTCE A CELÉ JEJÍ RODINĚ. DŮVOD BYL MALICHERNÝ. PROSTĚ MU JEN NEOPĚTOVALA LÁSKU.

Když se Šárka s Jiřím brali, chtěli mít jako každá rodina děti. To se jim ale nedařilo. Jakmile definitivně zjistili, že vlastní potomky mít nikdy nebudou, zažádali o adopci. Po sedmi letech plných psychotestů a byrokracie se konečně dočkali. Z kojeneckého ústavu si přivezli devítiměsíční holčičku. Denisku. Byla to jejich jediná dcera, na kterou byli oba právem pyšní.
Táta sympaťák, který pracoval jako údržbář na Obecním úřadě v Raškovicích, se v Denisce viděl. Učil ji ryze chlapským věcem. Chodili spolu rybařit a vtáhl ji do tajů leteckého modelářství. Místní je pozorovali, jak z okolních kopců často pouštějí nádherné modely letadel. V modelařině byla nakonec Denisa lepší než táta, dokonce byla už během školních let jedinečná, dokázala řídit modely akrobatických letadel i v noci. Táta byl na svoji holčičku náležitě hrdý.
Denisa vyrostla v krásnou černovlasou slečnu a začala se učit cukrářkou. Tři dny poté, co oslavila sedmnácté narozeniny, však její krátký život tragicky skončil. Do nebe odešla společně se svým dědečkem Rudou.

MUŽ DVOJÍ TVÁŘE

Ondřej byl už odmalička jiný než ostatní děti. Ve druhé třídě uměl to, co děti ovládaly až ve třídě sedmé. Bylo mu ale špatně rozumět, drmolil a mluvil strašně rychle. Vyrostl z něj machr přes počítače, dokonce byl nejlepší v celém okolí. Byl tak inteligentní, až mělo jeho okolí kolikrát problém mu porozumět, ale současně byl tak nekoordinovaný a splašený, že ani napotřetí nebyl schopen dodělat autoškolu.
Do Simony se zamiloval na vysoké škole, kde se také poznali. Když dostudovali, navlékl své vyvolené snubní prstýnek. Společný domov našli v domku u jeho rodičů v Petřvaldě na Novojičínsku.

Místní ho znali jako muže dvou tváří. Na jedné straně pracovitý a ochotný mladý muž, na straně druhé občasný uživatel marihuany a milovník zbraní. Každopádně všichni za ním chodili pro rady, když je zlobila výpočetní technika. Bohužel právě počítač v Ondřejově životě znamenal možná až příliš mnoho. Stal se jeho přítelem v dobrém i ve zlém, byl ale také prostředníkem v komunikaci s okolním světem, před kterým se kvůli své povaze tak ustavičně uzavíral.

LIDÉ, KTEŘÍ HO ZNALI JIŽ OD DĚTSTVÍ, SE NA NĚJ VŠAK POSTUPNĚ ZAČALI DÍVAT SKRZ PRSTY. NECHÁPALI, PROČ TAKOVÝ CHYTRÝ SLUŠNÝ KLUK OBČAS ZABROUSÍ DO PARTY, VE KTERÉ SE KOUŘÍ MARIHUANA. ANI STAŘEŠINŮM VESNICE NEUŠLO, ŽE TI MLADÍ CHLAPI SEDÍ JEN U KOFOLY, ALE PŘITOM SE HLUČNĚ CHECHTAJÍ NA CELÝ LOKÁL. JINÉ ZASE DĚSILA PŘEDSTAVA, PROČ UČITEL VLASTNÍ TOLIK STŘELNÝCH ZBRANÍ. VE VESNICI BYLO VEŘEJNÝM TAJEMSTVÍM, ŽE MÁ DOKONCE I SAMOPAL.

Stejně tak i blízcí kamarádi považovali Ondřeje za podivína. Vysvětlovali si to tím, že má příliš vysoké IQ, a proto myslí a chová se jinak než ostatní. Možná z toho důvodu se podle nich tolik bránil početí dítěte, po kterém jeho žena tolik toužila.

„Myslel jsem si, že pes místo děcka bude stačit, ale prý nebude. V tomhle životě v plánu mít děti nemám, snad až v tom příštím. Já do této společnosti prostě nepatřím," netajil se Ondřej svými názory na rodičovství před přáteli, kterých ale ve skutečnosti moc neměl. Byl hodně sečtělý a potřeboval mít kolem sebe lidi, kteří by mu rozuměli. Těch by se ale dalo spočítat na jedné ruce.

To, že Ondra je muž dvou tváří, vnímali i jeho blízcí přátelé. Miloval brutální humor, ale navenek se choval vždy slušně a uctivě. Pro svoji povahu měl potíže také ve škole, kde pracoval. Chtěl být přátelský, ale neměl žádnou autoritu. Byl roztržitý, nervózní a neuměl si u studentů ani z pozice kantora vybudovat žádný respekt. Kvůli problémům s komunikací si začal přátele vyhledávat spíše přes sociální sítě. Těm se ve slabé chvilce dokázal